

Arrest

nr. 243 192 van 27 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 18 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Bafming te behoren. U verklaarde geboren te zijn in het dorp X, op X 1996. U heeft daarna steeds in de stad Bamenda gewoond, en u liep er school. Sinds het jaar 2011 voetbalde u in de stad Bamenda, aan de Yong Sports Academy (Yosa). U heeft uw middelbare school niet afgemaakt, en ging er uiteindelijk professioneel voetballen. U speelde steeds voor deze club, eerst bij de jongeren en daarna professioneel bij de volwassenen. In het jaar 2012 bracht u een jaar in Thailand door.

U trainde er en kreeg er een opleiding in voetbaltechnieken. Na uw tijd in Thailand, voetbalde u steeds in de stad Bamenda.

In de nacht van 19 op 20 november 2019 was u aanwezig in het huis van uw toenmalige vriendin E. B., in Bamenda. Uw zus belde u op en vertelde u dat de politie aan de deur van uw ouderlijk huis was geweest om u te zoeken. Uw beste vriend G. X was immers door hen gevat op verdenking van het steunen van separatisme, en het doorgeven van informatie aan separatistische groeperingen die als doel hadden om de staat Ambazonia [een onafhankelijke staat in Engelstalig Kameroen] op te richten. Aangezien u steeds in zijn buurt werd gesignaleerd, werd u van dezelfde misdaden verdacht. U verliet het huis van uw vriendin onmiddellijk, en vluchtte naar het huis van de Chief van de wijk Ntarinkon, genaamd Tumanjong Josef. Hij gaf u onderdak. De volgende dag, op 20 november 2017 werd uw vriend G. vermoord teruggevonden. De Chief stelde dat het voor u niet meer veilig was in Bamenda en zorgde ervoor dat u kon onderduiken. Daartoe contacteerde hij een groep separatisten uit het nabijgelegen dorp Bafut. U zou zich bij hen schuil kunnen houden. Op 21 november 2017 kwam één van deze separatisten u per moto ophalen. U verbleef sindsdien bij hen, maar had nog enige vrijheid om te bewegen en te sporten. Op 7 december 2017 probeerden deze separatisten om u te rekruteren. Ze gaven u daartoe een som geld van 500 dollar. Op 10 december 2017 ontsnapte u echter per moto uit Bafut, en u nam het geld meer. U vluchtte naar Nigeria.

U verbleef tot 6 februari 2018 in Nigeria, eerst in Taraba State en daarna bij een vriend in de stad Lagos. Nadien, vluchtte u, met behulp van een smokkelaar, naar Egypte, alwaar u in Caïro verbleef. De smokkelaar kon een Ests visum regelen, en op die manier kon u naar de Schengenzone reizen. U kwam aan in België op 1 april 2018. U diende een verzoek in tot internationale bescherming op 15 oktober 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verschillende attesten heeft neergelegd die wijzen op het feit dat u reeds sinds de maand november van het jaar 2018 begeleid wordt door een psycholoog. In deze attesten wordt niet vermeld om welke redenen u wordt behandeld. Naar aanleiding van deze attesten, werd u de kans gegeven om uit te leggen welke problemen u ondervindt, en voldoende tijd gegeven om na te denken over uw antwoorden. Er werd u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS, namelijk op 5 november 2019 ook uitdrukkelijk gevraagd of u zich goed genoeg voelde om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan, en u antwoordde bevestigend (zie notities CGVS 2, p.3). Derhalve kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat, bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Kameroen, u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U vertrok uit uw land van herkomst omdat u zou worden vervolgd en gedood door de Kameroense autoriteiten vanwege uw vermeende steun aan separatisme [separatistische groeperingen die ijveren voor het oprichten van de staat Ambazonia in Engelstalig Kameroen] (zie notities CGVS 1, p.23, p.29 en p.32 en notities CGVS 2, p.19-20), en omdat u eveneens zou worden vervolgd en bedreigd door de separatistische beweging waarbij u meer dan twintig dagen verbleef, en van wie u geld had gestolen (zie notities CGVS 1, p.29-30 en notities CGVS 2, p.17 en p.19-20). Echter, weet u de problemen die u had met de Kameroense autoriteiten absoluut niet aannemelijk te maken, evenmin als de problemen die u had met de Engelstalige separatisten.

Vooreerst, dient opgemerkt, dat de algehele geloofwaardigheid van uw relaas sterk ondergraven wordt door uw poging om de Belgische autoriteiten moedwillig te misleiden met betrekking tot uw verschillende verblijfplaatsen in uw land van herkomst, namelijk Kameroen, en de plaatsen die u heeft bezocht nadat u Kameroen heeft verlaten.

*Zo werd u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud duidelijk gevraagd een overzicht te geven van **alle plaatsen waar u in Kameroen heeft gewoond** (zie notities CGVS 1, p.11). U stelde dat u bent geboren in [het dorp] Tiko, dat u de enige bent van uw familie die in Tiko is geboren, dat u even in [het dorp] Banso heeft gewoond, maar dat u de langste periode van uw leven in [de stad] Bamenda heeft*

gewoond. Gevraagd of er nog andere plaatsen zijn waar u een lange tijd heeft verbleven, antwoordde u ontkennend en zei u dat u **enkel op die plaatsen** heeft gewoond. U woonde in [de stad] Bamenda bij uw familie, broers en zussen, en u ging er naar school. Uiteindelijk bent u met school gestopt om te kunnen voetballen. Gevraagd voor welke club u voetbalde in Kameroen, antwoordde u dat u voor de Yong Sports Academy (Yosa) voetbalde [in de stad Bamenda], en dit sinds het jaar 2011 (zie notities CGVS 1, p.5). Gevraagd of u **nog voor andere voetbalclubs heeft gespeeld**, antwoordde u **ontkennend**. Gevraagd of u **op andere plaatsen heeft gevoetbald**, antwoordde u dat u in de jaren 2016 en 2017 twee weken naar Rusland ging. Later tijdens het eerste persoonlijk onderhoud kreeg u **opnieuw de kans om eerlijk te zijn over uw verblijfplaatsen in Kameroen**, en de clubs waarbij u heeft gespeeld, en zodoende werd u gevraagd of de training van Yosa altijd doorging in de stad Bamenda, of ook op andere plaatsen, zoals de hoofdstad Yaoundé, en u antwoordde – uitdrukkelijk – dat u aan het begin van het [voetbal]seizoen naar verschillende plaatsen ging voor training, maar dat **[de stad] Bamenda de basis was van uw team** (zie notities CGVS 1, p.12). Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u de kans gegeven om duidelijk aan te geven **in welke steden u allemaal heeft gevoetbald**, en aldus werd u opnieuw gevraagd om een overzicht te geven van alle plaatsen waar en clubs waarbij u heeft gevoetbald, maar wederom antwoordde u onomwonden dat u enkel bij de voetbalclub Yosa – met basis in de stad Bamenda – heeft gespeeld (zie notities CGVS 2, p.9). **Echter, blijkt na een grondig onderzoek van beschikbare informatie op het internet en beschikbare websites, waaronder uw eigen instagrampagina, dat u absoluut niet de waarheid heeft gesproken omtrent uw verschillende verblijfplaatsen in Kameroen, en de voetbalclubs waarbij u heeft gespeeld.** Zo komt uit deze webpagina's, facebookpagina's, YouTube-beelden en foto's – waaronder foto's die u zelf op internet plaatste – naar voor dat u inderdaad bij de club Yosa heeft gespeeld, maar dat u wel degelijk **bij verschillende andere voetbalclubs heeft gespeeld in Kameroen, gebaseerd in het Franstalige deel van Kameroen, zoals de voetbalclubs Canon de Yaoundé en Apejes de Mfou, beiden met basis in de hoofdstad Yaoundé.** Aan het administratieve dossier werd dan ook volgend materiaal toegevoegd: beelden uit een YouTube-filmpje waarbij u als speler moet worden gepromoot, en waarin wordt opgesomd bij welke Kameroense clubs u allemaal heeft gespeeld (zie blauwe map, in het administratieve dossier). Uit deze beelden komt duidelijk naar voor dat u slechts tot het jaar **2014** bij de voetbalclub Yosa speelde, en daarna gespeeld heeft bij de clubs Canon de Yaoundé (seizoen 2014-2015) en Apejes de Mfou (seizoen 2015-2016). Ook uit een artikel op de voetbalwebsite 45fois2.com, waarin de Kameroense voetbalclubs worden besproken, komt duidelijk naar voor dat u wel degelijk voor de club Canon de Yaoundé heeft gespeeld. U bent dan ook duidelijk te herkennen op de toegevoegde foto's. Op dezelfde websites wordt op latere datum de Kameroense club Apejes de Mfou besproken, gebaseerd in Yaoundé, en opnieuw bent u duidelijk te herkennen op de toegevoegde foto's. Op de facebooksite van de club Apejes de Mfou bent u opnieuw te herkennen, net als op de website camerounsports.info, alwaar u opnieuw staat opgesteld in het team Apejes de Mfou. Op de facebookwebsite van Yosa, werd een foto van het team gepost in het jaar 2017 – wanneer u dus reeds niet meer bij het team speelde – met het bijschrift dat vele spelers van het team reeds lang naar andere clubs verhuisden. Op uw eigen instagrampagina, tenslotte, plaatste u een teamfoto van Canon de Yaoundé, waarop u opnieuw duidelijk te herkennen bent, en foto's van u en uw vrienden in de stad Yaoundé. **Er kan dan ook eenvoudigweg worden vastgesteld dat u niet de waarheid sprak omtrent uw verblijfplaatsen in Kameroen. Gelet op het feit dat u bij verschillende voetbalclubs heeft gespeeld die gebaseerd zijn in het Franstalige deel van Kameroen, namelijk de hoofdstad Yaoundé, kan enkel worden gesteld dat u ook in dit Franstalige deel heeft gewoond, en dat u tijdens uw procedure tot het verwerven internationale bescherming in België trachtte te verhullen ooit in de hoofdstad Yaoundé te hebben gewoond en gewerkt [gevoetbald].**

Overigens, kan niet enkel uit dit internetmateriaal worden afgeleid dat uw verklaringen bedrieglijk zijn, ook uit **objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk een Duits visumdossier en een Ests visumdossier** (zie blauwe map, in het administratieve dossier), kan worden vastgesteld dat u niet de waarheid vertelde over uw verblijfplaatsen in Kameroen. Waar het internetmateriaal aangeeft dat u zeker tot de maand september van het jaar 2016 bij de club Apejes de Mfou heeft gespeeld, geven de beide visumdossiers aan dat u **ook in het jaar 2017 wel degelijk in de stad Yaoundé, in het Franstalige gebied van Kameroen, heeft gewoond.** Zo kan uit deze objectieve informatie worden afgeleid dat u in de maand juli van het jaar 2017 een visum heeft aangevraagd aan de Duitse ambassade in Yaoundé (zie nummer 5, in blauwe map). In deze visumaanvraag heeft u duidelijk genoteerd dat u woonachtig bent in de stad **Yaoundé, in de wijk Obili** [hetgeen bovendien ook naar voor komt uit uw eigen instagrampagina – zie blauwe map, in het administratieve dossier]. In het dossier bevindt zich een kopie van uw paspoort – aangevraagd in het jaar 2016, eveneens in Yaoundé - een kopie van uw identiteitskaart – dat als nagemaakt werd beschouwd door de Duitse autoriteiten en een contract met uw voetbalmakelaar, waarin opnieuw duidelijk wordt gesteld dat u een contract had bij de

voetbalclub Apejes de Mfou, in Yaoundé. Dit Duitse visum werd u dan ook geweigerd. U vroeg echter opnieuw een visum aan wanneer u zich in Egypte, in de stad Caïro, bevond, in de maand januari van het jaar 2018, deze keer bij de Estse ambassade (zie nummer 2, blauwe map). Opnieuw, noteerde u – in het jaar 2018 en dus nádat de door u opgeworpen vervolgingsfeiten zich zouden hebben afgespeeld [november en december 2017] – dat u woonachtig bent in de stad **Yaoundé**- in het Franstalige deel van Kameroen -, en dat uw werkgever **Apejes de Mfou** betreft, gevestigd in Yaoundé.

Er dient met klem te worden benadrukt dat uit het bovenstaande enkel kan worden geconcludeerd dat u getracht heeft om de Belgische instanties te misleiden over uw levenswandel, persoonlijke achtergrond en verblijfplaatsen in uw land van herkomst, namelijk Kameroen. Uw misleidende verklaringen ondermijnen dan ook de algehele geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven ten stelligste. Zo verkeert het CGVS vanwege deze huichelachtige verklaringen volledig in het ongewisse over uw werkelijke verblijfplaatsen in Kameroen, de omstandigheden waarin u leefde en de werkelijke redenen voor het verlaten van uw land van herkomst. Er kan immers bezwaarlijk worden vastgesteld – gegeven het internetmateriaal en de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt – dat u zich in de periode waarin uw vermeende vluchtmotieven zich zouden hebben afgespeeld, namelijk in de maanden november en december van het jaar 2017, zich in de stad Bamenda bevond. Volgens het Estse visumdossier was uw thuisadres in Kameroen immers nog steeds in de hoofdstad Yaoundé, in het Franstalige gedeelte van Kameroen, in het jaar 2018. Er kan zich dan ook enkel de vraag worden gesteld om welke redenen u deze verblijfplaatsen zou verzwijgen indien u werkelijk naar Bamenda zou zijn teruggekeerd, alwaar de vervolgingsfeiten zich werkelijk zouden hebben voorgedaan. Het CGVS kan op deze manier dan ook allesbehalve nagaan wat de omstandigheden waren waarin u leefde, en – indien er al een kern van waarheid zou zitten in de door u opgeworpen vervolgingsfeiten - wat de eventuele aanleiding was voor het door u beweerde conflict met de Kameroense militairen, en het daaropvolgende vermeende conflict met de Kameroense separatisten **Dergelijke verhullingen van verblijfplaatsen, persoonlijke achtergrond en profiel wijzen aldus enkel op een danige ondergraving van de geloofwaardigheid van uw verhaal.**

Daarenboven, wat betreft de **landen en plaatsen die u bezocht, en de tijdspanne waarin u die bezocht, nádat u Kameroen verliet, verkeert het CGVS opnieuw in het ongewisse**, daar uw verklaringen andermaal niet overeenkomen met objectieve informatie verkregen van de Estse ambassade in de stad Caïro, in Egypte, en aangetroffen internetmateriaal, waaronder uw eigen instagrampagina. Deze vaststellingen doen dan ook **verder afbreuk aan de reeds ernstig ondermijnde geloofwaardigheid** van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Zo stelde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u problemen had [in de stad Bamenda, in Engelstalig Kameroen], en dat u om die reden naar Nigeria bent gevlucht, op 10 december 2017 (zie notities CGVS 1, p.6). U verklaarde in Nigeria te zijn verbleven tot 6 februari 2018, en daarna met behulp van een smokkelaar naar Egypte te zijn gevlucht, namelijk de stad Caïro. U zou in deze stad enkel zijn ondergedoken in een huis van de smokkelaar, die via een Estse voetbalclub [genaamd JK Narva Trans] voor u een Schengenvisum zou regelen (zie notities CGVS 1, p.9). U zou wel zélf naar de ambassade moeten gaan voor het afgeven van vingerafdrukken (zie notities CGVS 1, p.10). U zou op 31 maart 2018 vertrokken zijn uit Egypte (zie notities CGVS 1, p.10), met het vliegtuig, naar België, alwaar u aankwam op 1 april 2018 (zie notities CGVS 1, p.30). **Evenwel, kan worden opgemerkt, dat u opnieuw de Belgische instanties moedwillig heeft willen misleiden. Na grondig onderzoek van aangetroffen internetmateriaal, en beschikbare visumdossiers, dienen dan ook de hierna volgende besluiten te worden gesteld. Ten eerste**, dient opgemerkt dat u zélf het Estse visumdossier tekende, in de stad Caïro, in Egypte, op 17 januari 2018. Dat u beweerde het Egyptisch grondgebied slechts te hebben betreden op 6 februari 2018, is dan ook absoluut niet aannemelijk. **Ten tweede**, is het evenmin aannemelijk dat u Egypte slechts heeft verlaten op 31 maart 2018, zoals u beweerde (zie notities CGVS 1, p.10). Gevraagd of u dan ooit naar Estland bent geweest om er te voetballen, antwoordde u **ontkennend**, en stelde u dat u van Egypte onmiddellijk naar België kwam, omdat hij [de smokkelaar] zei dat u met een Schengenvisum 27 of 28 landen kan binnengaan (zie notities CGVS 1, p.10). Aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud werd u **opnieuw** de kans gegeven om eerlijk te zijn over uw verblijf in Estland, en opnieuw antwoordde u **ontkennend** op de vraag ooit in Estland te hebben verbleven (zie notities CGVS 1, p.30). Echter, dient opgemerkt dat, gegeven beschikbaar internetmateriaal en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, er wel degelijk kan worden vanuit gegaan dat u **in Estland aanwezig bent geweest, en er heeft gevoetbald**. Zo zijn er zowel in het Duitse visumdossier uit het jaar 2017, als in het Estse visumdossier uit het jaar 2018, duidelijk verschillende brieven aanwezig van de Estse voetbalclub JK Narva Trans waarin de wens wordt uitgedrukt u te ontvangen om uw vaardigheden te testen met het oog op uw aanwerving als voetballer

bij de club. In beide dossiers werden deze brieven getekend en van een stempel van de club voorzien. **Dat u deze club – JK Narva Trans - nooit in Estland zou hebben opgezocht, en dat u beweerde dat de smokkelaar deze club slechts heeft gebruikt om voor u een Schengenvisum te kunnen aanvragen (zie notities CGVS 1, p.10), is dan ook danig weinig geloofwaardig, gezien de overeenkomsten en steunbrieven van de club JK Narva Trans in de verschillende visumdossiers.** Bovendien, blijkt uit ander aangetroffen internetmateriaal, dat u wel degelijk bij de Estse club heeft gevoetbald, hetzij slechts voor een korte periode. Zo komt uit de Estse website soccernet.ee, waarin een overzicht wordt gegeven van verschillende spelers in Estland, en waarvan een vertaling via google translate werd toegevoegd, duidelijk naar voor dat u wel degelijk op Ests grondgebied heeft gespeeld. Er wordt gesteld dat u aanwezig was op de teampresentatie, en dat u op 24 maart 2018 uw enige wedstrijd voor de club speelde in het Lasnamäe-stadion, in de hoofdstad van Estland, namelijk Tallinn. **Echter, volgens uw eigen verklaringen zou u zich op 24 maart 2018 nog steeds in Egypte bevinden, en geenszins ooit voor de Estse club JK Narva Trans hebben gespeeld. Het dient dan ook opgemerkt dat uw verklaringen duidelijk zijn bedoeld om de Belgische instanties moedwillig te misleiden.** Ook op uw eigen instagrampagina werd immers een foto gevonden van de Estse club JK Narva Trans (zie administratieve dossier, blauwe map). U bent opnieuw duidelijk te herkennen op de foto, en u heeft plaatsgenomen naast de trainer van de Estse club. **Ten slotte, stelt de Estse ambassade in Caïro nadrukkelijk - in haar e-mail gericht naar onze informatiediensten (zie nummer 2, blauwe map) - dat u een Ests visum heeft ontvangen in de maand februari van het jaar 2018, en dat uw Ests visum slechts werd geannuleerd in de maand april, gezien de Estse voetbalclub de autoriteiten had geïnformeerd dat u er niet meer voetbalde. Dit stemt overeen met wat werd aangetroffen op de reeds hierboven vermelde website soccer.ee, namelijk dat u de club verliet op 4 april 2018.**

Er dient dan ook ten stelligste te worden geconcludeerd dat u niet de waarheid sprak over uw verschillende verblijfplaatsen, uw persoonlijke achtergrond en uw levenswandel binnen uw land van herkomst, namelijk Kameroen, en dat u evenmin eerlijk was over uw verblijfplaatsen nadat u Kameroen verliet. Het dient dan ook enkel vastgesteld dat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vluchtmotieven, en bij uitbreiding uw verklaringen over uw gehele persoonlijke achtergrond in uw land van herkomst, en daarbuiten, op ernstige wijze ondergraven werd door het aangetroffen internetmateriaal en de beschikbare objectieve informatie.

Volledigheidshalve, dient ook opgemerkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming **bijzonder laattijdig** heeft ingediend. Volgens uw eigen verklaringen, en volgens een door u zelf afgegeven kopie uit uw paspoort, kwam u met het vliegtuig aan in de luchthaven van Zaventem, België, op 1 april 2018 (zie notities CGVS 1, p.10 en p.30; en kopie (2) in groene map, in administratieve dossier). **Niettemin, heeft u slechts een verzoek tot internationale bescherming ingediend in België in de maand oktober van het jaar 2018 (zie notities CGVS 1, p.30), en dus zes maanden na uw binnenkomst in België. Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen u zo lang heeft gewacht voor het indienen van een verzoek tot internationale bescherming, en u antwoordde dat u een Ests visum had, en dat de smokkelaar u vertelde dat u zes maanden diende te wachten met het aanvragen van bescherming, gezien uw dossier anders, vanwege de Dublinwetgeving, niet in België zou worden behandeld. In deze periode bleef u bij uw neef, eveneens een voetballer, uit Lokeren.** Er kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat een persoon, die zijn land van herkomst verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging aldaar, of die om dezelfde reden meent niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst, binnen een redelijk termijn internationale bescherming zoekt. Dat u meer dan zes maanden zou wachten met het indienen van een verzoek tot internationale bescherming in België, om zo uw motieven uiteen te kunnen zetten, omdat u bang bent dat uw verzoek niet in België zou worden behandeld, doet dan ook enkel afbreuk aan de door u voorgehouden ernst van de door u geopperde vervolgingsfeiten die zich in Kameroen zouden hebben voorgedaan, of die zich – volgens u – kunnen voordoen bij terugkeer naar Kameroen.

Wat betreft de effectieve vervolgingsfeiten die u heeft aangehaald, dient opgemerkt, dat – indien er al een kern van waarheid zou schuilen in de door u aangevoerde vervolgingsfeiten – deze ook om andere redenen niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd.

Ten eerste, **is het absoluut niet duidelijk om welke redenen u zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, en blijkt u ook zelf hiervoor geen enkele verklaring te kunnen geven.** U stelde immers enkel dat u op een nacht [van 19 op 20 november 2017] werd gezocht door de militairen (zie notities CGVS 1, p.7). Zij hadden uw vriend, Gilbert, reeds gearresteerd op verdenking van samenwerking met de separatisten. Gezien u zijn beste vriend was, en jullie altijd samen werden gesignaleerd, werd ook u verdacht (zie notities CGVS 1, p.19).

De autoriteiten beschuldigden hem van het doorgeven van informatie aan de separatisten (zie notities CGVS 1, p.18). Gevraagd om welke redenen Gilbert dan wel verdacht werd van deze samenwerking, antwoordde u dat de separatisten de militairen aanvallen wanneer ze informatie krijgen, en dat hij [Gilbert] gewoon verdacht was. Opnieuw gevraagd wat de reden was voor deze verdenking, antwoordde u dat u de reden niet goed kent, en dat ze [de Kameroense autoriteiten] zeggen dat u informatie doorgeeft, en dat u geen specifieke informatie daarover heeft (zie notities CGVS 1, p.19). Er werd u **een derde maal** de kans gegeven om uiteen te zetten om welke redenen Gilbert werd verdacht, en u stelde dat u deze vraag al had beantwoord, en u herhaalde dat ze u gewoon verdenken van het doorgeven van informatie aan de separatisten. **Echter, dient opgemerkt, dat deze antwoorden van u uitermate vreemd overkomen.** Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud, had u immers aangegeven zich nooit te hebben geïnteresseerd voor de strijd van de separatisten (zie notities CGVS 1, p.17). U stelde immers dat u niet geïnteresseerd was in politiek, enkel in voetbal. Eveneens, stelde u nooit problemen te hebben gehad met de politie of het leger, gezien u geen crimineel was (zie notities CGVS 1, p.18). Gevraagd of Gilbert ooit politiek actief is geweest, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat hij met de moto mensen rondreed, en dat dergelijke motorrijders vaak verdacht werden van het doorgeven van informatie aan separatisten, omdat ze veel verplaatsingen doen (zie notities CGVS 1, p.19). Er werd u nog **een vierde maal** gevraagd om welke redenen ze u zouden verdenken, gezien u nog nooit met de [Kameroense] autoriteiten in contact was gekomen, en u antwoordde enkel – opnieuw ontzettend vaag – dat sommige mensen informatie geven aan de separatisten, en dat ze hem [Gilbert] gewoon verdachten van één van hen te zijn. U voegde eraan toe dat op dat moment de separatisten vaak het leger gingen aanvallen. De reden dat de autoriteiten ook u vervolgden, net als Gilbert, schrijft u toe aan het feit dat u en Gilbert zeer goeie vrienden waren, en dat men u en hem altijd samen zag. **Het dient dan ook opgemerkt dat uw antwoorden op de aan u gestelde vragen compleet ontoereikend zijn. Dat u opeens verdacht zou worden van samenwerking met separatisten, terwijl u eerder nooit politiek actief was geweest, en nooit met de autoriteiten in aanmerking bent gekomen, gewoon omdat u een vriend was van een mototaxi – waarvan u eveneens niet weet of hij politiek actief was - is dan ook danig weinig aannemelijk en doet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Daarenboven dient opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw enige, vage, verklaring voor het feit dat u door de Kameroense autoriteiten verdacht zou worden van samenwerking met de separatisten – namelijk dat u Gilbert zijn beste vriend was, en jullie altijd samen werden gesignaleerd – fundamenteel ondermijnd wordt door de hierboven reeds gedane vaststellingen met betrekking tot uw verklaringen betreffende uw woonplaatsen in Kameroen, waaruit naar voren kwam dat u geenszins de waarheid sprak omtrent uw verblijfplaatsen in Kameroen. Immers, gezien uw verklaringen dat u in Kameroen nagenoeg steeds in Bamenda zou hebben gewoond, absoluut niet geloofwaardig bevonden kunnen worden, kan het evenmin geloofwaardig bevonden worden dat u met Gilbert zou zijn geassocieerd door de Kameroense autoriteiten, omdat jullie steeds samen gesignaleerd zou worden [in Bamenda en omstreken].**

Ten tweede, kan u beslist niet aannemelijk maken dat u 21 dagen bij deze separatisten heeft verbleven, en is het absoluut vreemd dat u geen enkel ander plan had om Kameroen te verlaten. U kent immers slechts twee namen van de separatisten uit het dorp Bafut, namelijk Ambe Howard, de leider van de groep (zie notities CGVS 1, p.23-24), en iemand die zichzelf Blade noemde – maar dit was slechts een bijnaam (zie notities CGVS 1, p.25). U stelde dat deze groep geen naam had, maar zich gewoon Amba-boys [jongens van Ambazonia] noemden (zie notities CGVS 1, p.24). U zei dat u elke dag andere gezichten zag (zie notities CGVS 1, p.27). Dit is op zich reeds uitermate weinig geloofwaardig. **Dat u geen andere namen zou weten van de jongens in deze groep, en ook niet zou weten bij welke onafhankelijkheidsstrijders zij waren aangesloten, terwijl u 21 dagen bij hen verbleef, is dan ook danig weinig aannemelijk.** Uit de COI Focus die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, komt immers naar voor dat er verschillende opstandige groepen aanwezig zijn in Engelstalig Kameroen, met verschillende leiders en doelstellingen. Het is dan ook uiterst merkwaardig dat deze groepering u niet zou hebben verteld hoe ze heten, onder welke leider ze streden, en met welk doel. Zeker gezien zij u **probeerden rekruteren** in hun groep, om eveneens voor hun doel te strijden (zie notities CGVS 2, p.28). Het is dan ook danig vreemd dat ze u nooit zouden hebben uitgelegd welk plan ze hadden en welke activiteiten ze uitvoerden (zie notities CGVS 1, p.29). U wist zelfs niet eens om welke redenen uw enige kennis in de groep, genaamd Blade, was toegetreden (zie notities CGVS 1, p.26). U wist niet of ze contact hadden met andere separatistische groepen in de buurt (zie notities CGVS 1, p.24). U had helemaal geen idee hoe de groep functioneerde. En u wist niet waar ze trinden, of waar ze hun wapens verborgen (zie notities CGVS 1, p.27). U wist niet van wie het huis was waarin u verbleef, en u stelde dat u niet kon vragen wie de eigenaar was.

Er werd ook niet vergaderd in het huis waar u verbleef, en het enige wat u uiteindelijk – ontzettend vaag – kon aangeven, is dat het een soort kamp was. **Het dient aldus opgemerkt dat u hoegenaamd niets weet over deze separatistische groepering waarbij u - beweerdelijk - meer dan twintig dagen verbleef, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen bij deze groep te hebben verbleven alles behalve ten goede komt.** Uw onwetendheid is namelijk danig verwonderlijk, te meer omdat u – naast het feit dat u er meer dan twintig dagen verbleef én deze personen u uiteindelijk wilden rekruteren - een grote vrijheid bezat tijdens uw verblijf bij deze groep. Zo kon u gaan sporten en joggen in de buurt, gezien u het saai vond om steeds op dezelfde plaats te verblijven (zie notities CGVS 1, p.25). U stelde dat de groepering niets verwachtte van u, en dat u niets moest doen, want u was er nieuw (zie notities CGVS 1, p.29). **Er kan dan ook niet uit uw antwoorden worden afgeleid of u nu een gast was bij deze groepering, dan wel een gevangene.** Zo had een Chief u bij hen ondergebracht, stond u op goede voet met de leider van de groep, Ambe Howard, kreeg u een grote vrijheid en werd u gevraagd om zich tegen betaling bij hen aan te sluiten. Echter, aan de andere kant – en in schril contrast met het voorgaande – stelde u dat ze niet vergaderden wanneer u in de buurt was omdat u een spion kan zijn daar, en misschien kon u hun activiteiten voor de [Kameroense] militairen in de gaten houden (zie notities CGVS 1, p.27). Deze verklaringen zijn dan ook danig weinig aannemelijk. Dat deze separatistische groep u met grote vrijheid bij hen zou onderbrengen en u uiteindelijk geld zou geven om u te overtuigen om zich bij hen aan te sluiten (zie notities CGVS 1, p.28), terwijl zij tegelijkertijd zouden denken dat u een spion bent (zie notities CGVS 1, p.27), is gewoonweg **niet geloofwaardig**. U stelde immers niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud dat de Chief alles had uitgelegd aan de separatistische beweging waarbij u verbleef (zie notities CGVS 1, p.29). Het kan dan ook niet worden ingezien om welke redenen ze dachten dat u een spion kon zijn, en – indien ze dit echt zouden denken – om welke redenen ze u dan wel zouden proberen rekruteren.

Ten slotte, bleek u – ondanks deze grote vrijheid – **geen enkel plan** te hebben bedacht om te ontsnappen van deze separatistische beweging, en Kameroen te kunnen verlaten. U stelde dat u er [bij de separatisten] gewoon heen gevlucht bent voor de eerste veiligheid, maar dat u geen deel van hen wilde zijn (zie notities CGVS 1, p.26). Gevraagd wat uw ideeën dan waren voor de toekomst, antwoordde u dat u het incident wilde laten kalmeren, en dan een manier wilde vinden om er weg te geraken, en daarover praatte u met de separatist Blade. Een **derde** maal gevraagd wat uw plan dan was, en hoe u dan aan de separatistische beweging zou ontsnappen, antwoordde u – danig merkwaardig – dat u contact had met uw broer L., en die raadde u aan een moto te nemen in het dorp [Bafut] en naar Nigeria te gaan. Opnieuw dient opgemerkt dat uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u een gevangene zou zijn van de separatisten, en dat u er diende te ontsnappen. Zo blijkt dat u een grote bewegingsvrijheid hebt, maar evengoed contact kan opnemen met uw familie. Uiteindelijk, bleek u in het kamp zelfs uw paspoort bij zich te hebben (zie notities CGVS 1, p.28). Dat u toevallig uw paspoort bij zich had op het moment dat u werd gezocht door de Kameroense militairen, deze bij zich had toen u naar de separatisten werd overgebracht, en deze uiteindelijk niet werd afgenomen, is een reeks van gebeurtenissen die op zich reeds zeer merkwaardig kan worden geacht. **Dat u – gegeven uw walging van deze separatisten (zie notities CGVS 1, p.24 en p.27) – niet eerder dacht aan vluchten naar Nigeria, is dan ook niet aannemelijk.** U werd dan ook geconfronteerd met deze bevindingen, en zodoende werd u gevraagd om welke redenen u niet eerder naar Nigeria vertrok, gezien u stelde dat er moto's ter beschikking waren (zie notities CGVS 1, p.27), en u antwoordde – opeens – dat u geld diende te hebben, en dat wilde verzamelen, en dat alles gemakkelijker werd wanneer het geld [dat de separatisten u hebben aangeboden om zich bij hen te voegen] kwam. Gesteld dat u toch niet op voorhand kon weten dat u geld in handen ging krijgen, en zodus een **vijfde** maal gevraagd wat u plan zou zijn geweest, antwoordde – opeens – dat uw broer [L.] geld voor u aan het inzamelen was. **Het dient echter opgemerkt dat u op geen enkele manier duidelijk kan omschrijven of u een plan had om Kameroen te verlaten, en wat dit plan dan wel zou zijn. Het lijkt alsof u uw verklaringen gewoon aanpast naarmate de aan u gestelde vragen zich opvolgden.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen. Er kan immers op zich geen geloof worden gehecht aan uw werkelijke verblijfplaatsen, persoonlijke achtergrond en de omstandigheden waarin u leefde in uw land van herkomst, Kameroen, voor uw komst naar België. Eveneens, werd geconcludeerd, dat aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten – indien er al een kern van waarheid in de door u geopperde gebeurtenissen zou schuilen – op zich absoluut geen geloof kan worden gehecht, vanwege uw onwetendheid, vaagheid en tegenstrijdige verklaringen. Daaruit volgt, dat evenmin geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de ontvoering van uw broer L. (zie notities CGVS 1, p.13), die zou zijn ontvoerd

omwille van de diefstal van het geld van de separatisten dat u was aangeboden in ruil voor uw aansluiting bij hen (zie notities CGVS 1, p.14-15), en uw verklaringen nog steeds telefonisch te worden bedreigd door de separatistische groepering die u heeft bestolen, sinds uw aankomst in Europa (zie notities CGVS 1, p.29). U heeft echter geen enkele van deze berichten bewaard of neergelegd in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, gezien u ze op aanraden van uw psycholoog zou hebben gewist (zie notities CGVS 1, p.14-15). Dat uw psycholoog u zou aanraden dergelijke berichten te wissen, zonder ze [of kopieën ervan] neer te leggen tijdens uw procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming, en dat u uw psycholoog daarin blindelings zou volgen, is dan ook absoluut niet aannemelijk.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. **Dit is in casu geenszins het geval.**

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroun. La Crise Anglophone. Situation Sécuritaire." dd. 1 oktober 2019 (update) en COI Focus "Cameroun. La Crise Anglophone. Situation des Anglophones." dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen bestaan tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen. Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. **In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.**

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé. Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit in eerder geringe mate. Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio's Ouest en Littoral. Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten. Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid. Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razzia's, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt. **In dit opzicht, dient opgemerkt, dat hierboven reeds werd vastgesteld dat u niet de waarheid heeft gesproken over uw persoonlijke achtergrond en uw verschillende verblijfplaatsen in Kameroen. Uit aangetroffen internetmateriaal en objectieve informatie, namelijk uw Duits en Ests visumdossier, kan dan ook geconcludeerd worden dat u – in tegenstelling tot wat u meermaals voor het CGVS heeft beweerd – woonachtig was in de hoofdstad van Kameroen, namelijk de stad Yaoundé, en dat u er ook werkte [voetbalde], alvorens naar Europa te zijn afgereisd.** Daarenboven, blijkt uit uw verklaringen dat uw broer, genaamd B., eveneens in deze stad Yaoundé woonachtig is sinds het jaar 2007 (zie notities CGVS 1, p.13 en notities CGVS 2, p.8), en dat er reeds verschillende van uw tantes zich bij hem hebben gevoegd (zie notities CGVS 2, p.11). Uw broer B. ondersteunt uw tantes en uw familie, die zich op heden in Douala bevindt (zie notities CGVS 2, p.11-12). Uw broer is in Yaoundé werkzaam als sportjournalist (zie notities CGVS 2, p.12). Uw broer heeft er een duurzaam leven opgebouwd, hij woont en werkt er. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u wel degelijk vertrouwd bent met de Franstalige regio in Kameroen, zoals de hoofdstad Yaoundé, en dat u er over een netwerk beschikt. Er kan dan ook niet worden ingezien om welke redenen u zich niet opnieuw zou kunnen vestigen in de stad Yaoundé, in het Franstalige gedeelte van Kameroen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het CGVS vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchterternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Er dient opgemerkt dat u heeft nagelaten een duidelijke kijk te bieden op uw verschillende verblijfplaatsen en uw persoonlijke achtergrond in Kameroen, en zodoende maakt u uw vervolgingsfeiten niet geloofwaardig. Bovendien, niettegenstaande het feit dat u het CGVS in het ongewisse heeft gelaten omtrent uw werkelijke verblijfplaatsen in Kameroen, kan uit objectieve informatie en uw eigen verklaringen wel degelijk worden afgeleid dat u zich in het Franstalige gedeelte te Kameroen zou kunnen vestigen, en dat u er over een netwerk beschikt.

Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, neergelegde **kopieën van foto's uit uw paspoort**, aan het administratieve dossier toegevoegd in de groene map, zoals de inreisstempel van de luchthaven van Zaventem (nr.2), het Russische visum dat in uw paspoort aanwezig was (nr.3), de eerste bladzijde uit uw paspoort (nr.4), met uw persoonsgegevens, het Estse visum dat in uw paspoort aanwezig was (nr.26) en het **attest van verlies van uw paspoort** (nr.1), dient opgemerkt, dat deze kopieën niets weten te wijzigen aan de hierboven gedane vaststellingen. Dat u bent geboren in het dorp Tiko, in het Engelstalige deel van Kameroen, dat u een visum had voor Rusland en Estland, en per vliegtuig in België aankwam, wordt immers niet in vraag gesteld. De vraag rijst dan ook om welke redenen u enkel deze kopieën van uw paspoortbladzijden heeft afgegeven, aangezien het belangrijk zou zijn voor de Belgische instanties om uw volledige paspoort met alle in- en uitreisstempels te kunnen bekijken. Dat u – alvorens u uw paspoort verloor – slechts van deze bladzijden foto's nam, en niet van de andere bladzijden, is dan ook geenszins aannemelijk.

Wat betreft de door u neergelegde **foto's van de tijd waarin u voetbalde bij de voetbalclub Yosa** (nr.5, nr.19 en op uw USB-stick, nr.36), uit Bamenda, dient opgemerkt, dat deze foto's niets bijdragen tot bovenstaande bevindingen. Deze foto's zeggen immers niets over de tijdsperiode waarin ze werden genomen. Dat u ooit voor de voetbalclub Yosa heeft gespeeld wordt dan ook niet in vraag gesteld. Er wordt enkel betwist dat u er speelde tot uw vlucht uit Kameroen. Zoals hierboven reeds omstandig werd uiteengezet, kan geen geloof worden gehecht aan het feit dat u nog steeds bij de club Yosa [in

Bamenda] speelde in het jaar 2017 – het jaar waarin de door u genoemde vervolgingsfeiten zich beweerdelijk zouden hebben voorgedaan – en zijn er duidelijk aanwijzingen dat u langdurig bij clubs uit [de Franstalige stad] Yaoundé heeft gespeeld, hetgeen u tijdens beide persoonlijke onderhouds ten stelligste heeft **verzwegen**, ondanks de kansen die u herhaaldelijk werden gegeven. Het door u neergelegde **artikel over een wedstrijd van Yosa tegen Apejes de Mfou** (nr.23), en waarin uw naam wordt vermeld als persoon die scoorde, dateert dan ook van 13 april 2014, en geenszins van de periode waarin u uit Kameroen bent vertrokken. Het draagt dan ook niets bij aan het door u opgeworpen verhaal. Evenmin, dragen de foto's van uw voetbalcarrière, die te vinden zijn op uw USB-stick (nr.36) iets bij aan uw relaas.

Wat betreft de door u neergelegde **foto's van uw vermoorde vriend Gilbert** (nr.6), en zijn begrafenis, dient opnieuw vastgesteld dat zij niets bijdragen tot bovenstaande bevindingen. Er kan immers nergens objectief worden vastgesteld dat de man op de foto effectief uw vriend Gilbert betreft, en dat deze persoon is gedood in de omstandigheden die u heeft opgeworpen tijdens uw relaas. Dezelfde opmerkingen dienen worden gesteld voor de **foto's van uw vermoorde oom** (nr.27), en uw beweringen dat hij zou zijn vermoord omdat hij ervan werd verdacht separatisten te steunen (zie notities CGVS 2, p.7). Nergens uit deze foto's kan met zekerheid worden afgeleid welke man op de foto's is afgebeeld, en door wie en in welke omstandigheden deze man is gestorven.

Wat betreft het door u neergelegde **artikel over uw eigen persoon in de krant 'Het belang van Limburg'** (nr.7), dient opgemerkt, dat dit artikel evenwel niets wijzigt aan bovenstaande vaststellingen. Dit artikel herhaalt immers enkel uw eigen verklaringen over de gebeurtenissen in Kameroen, en geeft daarnaast enkel uw voetbalcarrière in België weer.

Wat betreft het door u neergelegde **pamflet** (nr.8) van een bijeenkomst in de Duitse stad Stuttgart, afkomstig van de Zuid-Kameroense gemeenschap in Duitsland, dient enkel opgemerkt, dat er in uw geval geen sprake is van een duidelijk, expliciet politiek engagement. Dat u de Kameroense autoriteiten zou moeten vrezen vanwege uw deelname aan deze bijeenkomst, snijdt dan ook geen hout.

Wat betreft de door u neergelegde **artikels** over arrestaties in het dorp Bafut, in Kameroen (nr.9), over de uitwijzing van separatisten uit Nigeria (nr.10), over het bloedbad in de stad Muyuka, in Kameroen (nr.11), over de lockdowns, de moorden in Engelstalig Kameroen (nr.12), het bloedbad in de stad Kumbo (nr.17), de wrede daden van het Kameroense leger en de separatisten (nr.18), het bloedbad in het dorp Mutengene (nr.31), het persbericht en de foto's van het bloedbad in het dorp Ngarbuh (nr.32), de artikels van de moorden in de steden Bamenda en Kumbo (nr.33), het filmpje van de algemene toestand in Bamenda in de maand februari van het jaar 2020 (nr.34), en de artikels over het bloedbad in het dorp Ntumbo (nr.35), dient opgemerkt, dat deze artikels niet in verband kunnen worden gebracht met uw persoonlijke situatie en de persoonlijke omstandigheden waarin u zich zou bevinden bij terugkeer naar Kameroen. Hierboven werd immers beargumenteerd dat u zich wel degelijk op een veilige plaats in het Franstalige deel van Kameroen zou kunnen vestigen. Deze artikels dragen dan ook niets bij aan uw relaas. Hetzelfde dient opgemerkt over de **foto's die u neerlegde over de situatie in uw eigen dorp, Kumbo** (nr.13), de **foto's over de situatie in Kameroen in het algemeen** (nr.14) en in de stad Bamenda (nr.15), en de USB-stick (nr.36) die u heeft neergelegd, en waarop foto's en filmpjes zijn opgeslagen die absoluut niet met uw persoonlijke situatie te maken hebben, doch foto's en filmpjes bevat waaruit niet op te maken is wie ze heeft gemaakt en wie erop staat afgebeeld. Ook wat betreft de **WhatsApp-berichten** die u aan het dossier heeft toegevoegd, die gesprekken weergeven tussen u en uw Kameroense vrienden (nr.16), kan worden opgemerkt dat deze gesprekken over de algemene situatie in Kameroen gaan, en niet over uw persoonlijke situatie. Zij dragen dus opnieuw niets bij. Waar u in één van de berichten stelt dat u naar Nigeria bent gevlucht, nadat u wat geld had verzameld, dient opgemerkt, dat dit bericht geenszins uw weinige geloofwaardige verklaringen – die hierboven worden betwist - kan ondersteunen. Het gaat slechts om een zeer korte herhaling van uw verklaringen betreffende uw vertrek uit Kameroen.

Wat betreft het artikel dat u heeft neergelegd over de **ontvoering van de moeder van uw neef F. C.** (nr.20), die op heden bij de Belgische voetbalclub Standard de Liège speelt, dient opgemerkt, dat deze informatie opnieuw niets te maken heeft met uw situatie. Verder dient opgemerkt, kan uit dit artikel enkel worden afgeleid dat het bericht niet kan worden bevestigd. Na een kort onderzoek op het internet, werd nergens een bevestiging of ander artikel over deze ontvoering gevonden. Wat betreft het door u neergelegde **artikel over de ontvoering van uw vroegere coach Emmanuel Ndoumbe Bosso** (nr.21), dient opgemerkt, dat deze ontvoering niet in verband staat met uw eigen problemen in Kameroen, en aldus draagt dit artikel opnieuw niets bij.

Wat betreft het **tweede artikel over de ontvoering van uw coach** (nr.22), waarin ook uw eigen naam – X E. – wordt vernoemd, dient opgemerkt, dat dit artikel stelt dat u, net als andere vroegere spelers van Yosa, bedreigingen heeft ontvangen van separatisten, aangezien zij ertegen zijn dat Engelstalige voetballers in nationale teams spelen. Dit artikel dateert van 21 maart 2019, en dus van de periode waarin u – zo verklaarde u – in Egypte verbleef. **Op geen enkele manier staft het dan ook de door aangevoerde vervolgingsfeiten**, wel integendeel, u zou het aanbod hebben gekregen om zich aan te sluiten bij de separatisten, en ervoor worden betaald. U beweerde dit geld uiteindelijk te hebben gebruikt om Kameroen te verlaten. Om te staven dat u gevaar loopt vanwege uw acties – de diefstal van het geld – heeft u een **artikel en foto's neergelegd van een vermoord kind** (nr.24), waarvan de vader een vroegere separatist was, en dus beschuldigd werd van verraad. Opnieuw, dient echter opgemerkt, dat dit voorval geenszins in verband staat met de door u opgeworpen persoonlijke vervolging, en dus ook niets bijdraagt aan de geloofwaardigheid van uw verhaal. Zo ook, staat het door u neergelegde **artikel over een persoon die bij terugkeer naar Kameroen werd gearresteerd, na een afgewezen verzoek tot internationale bescherming** (nr.30), absoluut niet in verband met uw eigen vluchtmotieven.

Wat betreft de door u neergelegde **aanwezigheidsattesten opgesteld door psycholoog D. Schulz** (nr.28), waaruit kan worden afgeleid dat u sinds de maand november van het jaar 2018 regelmatig een psycholoog raadpleegde, dient het volgende opgemerkt. Ten eerste, wordt nergens in deze attesten uiteengezet aan welke psychologische aandoening u op heden lijdt. Ten tweede, werd tijdens de persoonlijke onderhoudsrekening gehouden met uw psychologische toestand, en kan dus worden vastgesteld dat u in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan uw verplichtingen, en alle kansen heeft gekregen om uw problemen omstandig uiteen te zetten. Ten derde, dient opgemerkt, dat nergens uit deze attesten kan worden vastgesteld dat uw psychologische problemen zouden voortvloeien uit de door u opgevoerde vervolgingsfeiten, waarvan de geloofwaardigheid overigens sterk betwist worden. Evenmin tonen deze attesten aan dat u niet in staat zou zijn om een coherent relaas te brengen, noch dat u ten tijde van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, niet bij machte zou zijn geweest om gehoord te worden, en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen.

Wat betreft de door u neergelegde **opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van 26 maart 2019** (nr.25), dient opgemerkt, dat zij de gedane vaststellingen absoluut niet weten te wijzigen. Zo gaat u over tot post-factum-verklaringen en wijzigingen, en herhaalde u een aantal gedane verklaringen, die zodoende geen invloed hebben op de hierboven gedane vaststellingen. De meeste van uw opmerkingen gaan immers over namen van personen en plaatsen, en tijdsperiodes, die hierboven absoluut niet in vraag worden gesteld. Dezelfde opmerking moet worden gemaakt voor de aantekeningen die u heeft gemaakt bij de **notities van het persoonlijk onderhoud van 5 november 2019** (nr.29). Zij wijzigen dus evenmin enige vaststellingen die hierboven werden gedaan met betrekking tot uw vervolgingsmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker benadrukt dat hij in Kameroen een nationale bekendheid is en verwijst naar het artikel dat hij heeft neergelegd over de ontvoering van de moeder van zijn neef F., die in België voetbalt, alsook naar de artikels over de ontvoering van zijn coach.

Verzoeker voert aan dat hij psychologische problemen heeft en stelt, onder verwijzing naar een citaat uit de notities van het eerste persoonlijk onderhoud, dat deze problemen wel degelijk een invloed hebben gehad op het gehoor.

Verzoeker citeert uit het “Cameroon 2019 Human Rights Report : Executive Summary”. Hiermee wenst verzoeker te informeren dat zijn leven nog steeds in gevaar is bij terugkeer naar Kameroen omdat ook verzoeker verdacht wordt van samenwerking met de separatisten.

Verzoeker onderbouwt het middel verder als volgt:

"4. Daarnaast stelt het CGVS dat verzoeker toch niet op voorhand kon weten dat hij geld in handen ging krijgen (van de separatisten). Verzoeker wenst hier evenwel op te antwoorden, verwijzend naar het eerste gehoor, pagina 22: [...]"

Hieruit blijkt dat verzoeker ook over anderen weet dat ze geld hebben gekregen bij de separatisten.

5. Omtrent de bedreigingen, op zijn telefoon, en het feit dat verzoeker deze bedreigingen heeft gewist, op verzoek van zijn psycholoog, stelt het CGVS dat zijn psycholoog verzoeker zou aanraden dergelijke berichten te wissen, zonder ze (of kopieën ervan) neer te leggen tijdens zijn procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming, en dat verzoeker zijn psycholoog daarin blindelings zou volgen, absoluut niet aannemelijk is.

Verzoeker wenst evenwel te benadrukken dat, uit zijn gehoor bij het CGVS heeft hij al duidelijk laten blijken dat hij vertrouwen heeft in zijn psycholoog omdat deze laatste verzoeker zich veel beter laat voelen nu. omdat de psycholoog zegt wat verzoeker moet doen.

6. Tot slot: verzoeker heeft niet gezegd aan het CGVS dat hij (voor korte periode) in Estland heeft verbleven, omwille van het feit dat hij angst had om teruggestuurd te worden naar Estland in het kader van een Dublin-procedure. Hij wilde absoluut in België blijven, ook omwille van zijn neef F. X, die op heden bij de Belgische voetbalclub Standard de Liège speelt.

Dat doet uiteraard niets af aan het feit dat verzoekers vervolgingsrelaas wel degelijk met de werkelijkheid overeenstemt."

2.2. Verweerder voegt bij de replieknota: COI Focus "Cameroun. La Crise Anglophone. Situation des Anglophones." van 15 mei 2019.

3. Beoordeling

3.1. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.2. De bestreden beslissing stelt:

*"Volledigheidshalve, dient ook opgemerkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming **bijzonder laattijdig** heeft ingediend. Volgens uw eigen verklaringen, en volgens een door u zelf afgegeven kopie uit uw paspoort, kwam u met het vliegtuig aan in de luchthaven van Zaventem, België, op 1 april 2018 (zie notities CGVS 1, p.10 en p.30; en kopie (2) in groene map, in administratieve dossier). **Niettemin, heeft u slechts een verzoek tot internationale bescherming ingediend in België in de maand oktober van het jaar 2018 (zie notities CGVS 1, p.30), en dus zes maanden na uw binnenkomst in België. Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen u zo lang heeft gewacht voor het indienen van een verzoek tot internationale bescherming, en u antwoordde dat u een Ests visum had, en dat de smokkelaar u vertelde dat u zes maanden diende te wachten met het aanvragen van bescherming, gezien uw dossier anders, vanwege de Dublinwetgeving, niet in België zou worden behandeld. In deze periode bleef u bij uw neef, eveneens een voetballer, uit Lokeren. Er kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat een persoon, die zijn land van herkomst verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging aldaar, of die om dezelfde reden meent niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst, binnen een redelijk termijn internationale bescherming zoekt. Dat u meer dan zes maanden zou wachten met het indienen van een verzoek tot internationale bescherming in België, om zo uw motieven uiteen te kunnen zetten, omdat u bang bent dat uw verzoek niet in België zou worden behandeld, doet dan ook enkel afbreuk aan de door u voorgehouden ernst van de door u geopperde vervolgingsfeiten die zich in Kameroen zouden hebben voorgedaan, of die zich – volgens u – kunnen voordoen bij terugkeer naar Kameroen."***

Verzoeker voert geen verweer inzake deze motivering. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende zes maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

3.3. Verzoeker voert aan dat hij psychologische problemen heeft en dat deze problemen wel degelijk een invloed hebben gehad op het gehoor.

Uit de door verzoeker neergelegde stukken van de psycholoog blijkt dat geen diagnose wordt gesteld en niet wordt uiteengezet waarom verzoeker wordt behandeld. Uit deze stukken blijkt evenmin dat verzoeker niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze zijn asielmotieven uiteen te zetten. Evenmin bieden zij een verklaring voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Voorts werd verzoeker tijdens zijn twee gehoren bijgestaan door een advocaat. Noch verzoeker, noch zijn advocaat hebben enig bezwaar geformuleerd tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouden. Evenmin maakten verzoeker of zijn advocaat bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud melding van het feit dat verzoeker niet bij machte zou zijn om volwaardige wijze verklaringen af te leggen. Voorts blijkt uit de notities van beide persoonlijke onderhouden dat deze op normale wijze zijn geschied. Ernstige psychische problemen in hoofde van verzoeker kunnen uit deze persoonlijke onderhouden geenszins worden afgeleid. Hoewel verzoeker in zijn verzoekschrift een citaat opneemt uit het eerste persoonlijk onderhoud, laat verzoeker na om concreet aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of op welke wijze zijn psychologische problemen de weergave van zijn gezegden zou hebben beïnvloed.

3.4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het blijkt dat verzoeker niet voldaan heeft aan de op hem rustende samenwerkingsplicht inzake de voormelde elementen. Verzoeker voert immers geen concreet verweer ten aanzien van de terechte vaststellingen en omstandige motivering inzake:

- zijn verblijfplaatsen in Kameroen en de clubs waarbij hij heeft gespeeld: hieruit blijkt dat hij bij verschillende voetbalclubs heeft gespeeld die gebaseerd zijn in het Franstalige deel van Kameroen, namelijk de hoofdstad Yaoundé, zodat kan worden gesteld dat hij ook in dit Franstalige deel heeft gewoond;
- de tijdspanne waarin hij Egypte en Estland bezocht nadat hij Kameroen verliet, zodat hij de asielinstanties in het ongewisse laat aangaande het verblijf en de duur ervan in Egypte en in Estland.

De omstandige motiveringen vinden steun in het administratief dossier. Het verweer inzake het verzwijgen van verblijf in Estland kan niet worden aangenomen omdat de professionele situatie van zijn neef in België vreemd is aan verzoekers individuele vrees voor vervolging.

De vaststelling dat verzoeker manifest de op hem rustende samenwerkingsplicht miskent betreft een verdere indicatie voor zijn ongeloofwaardigheid.

3.5. Waar verzoeker benadrukt dat hij in Kameroen een “*nationale bekendheid*” is en verwijst naar het artikel dat hij heeft neergelegd over de ontvoering van de moeder van zijn neef F. X die op heden in België voetbalt, alsook naar de artikels over de ontvoering van zijn coach, merkt de Raad op dat deze (en alle overige neergelegde stukken) werden meegenomen in de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, zoals blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing. Noch het feit dat verzoeker een nationale bekendheid is in Kameroen, noch de door verzoeker neergelegde artikels tonen op objectieve wijze aan dat er een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in zijn hoofde bestaat.

Aangaande de verwijzing van verzoeker naar het “*Cameroon 2019 Human Rights Report: Executive Summary*” stelt de Raad vast dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Verzoeker dient dit *in concreto* aan te tonen.

3.6. Inzake de concreet aangevoerde vervolgingsfeiten motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Ten eerste, is het absoluut niet duidelijk om welke redenen u zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, en blijkt u ook zelf hiervoor geen enkele verklaring te kunnen geven. U stelde immers enkel dat u op een nacht [van 19 op 20 november 2017] werd gezocht door de militairen (zie notities CGVS 1, p.7). Zij hadden uw vriend, Gilbert, reeds gearresteerd op verdenking van samenwerking met de separatisten. Gezien u zijn beste vriend was, en jullie altijd samen werden gesignaleerd, werd ook u verdacht (zie notities CGVS 1, p.19). De autoriteiten beschuldigden hem van het doorgeven van informatie aan de separatisten (zie notities CGVS 1, p.18). Gevraagd om welke redenen Gilbert dan wel verdacht werd van deze samenwerking, antwoordde u dat de separatisten de militairen aanvallen wanneer ze informatie krijgen, en dat hij [Gilbert] gewoon verdacht was. Opnieuw gevraagd wat de reden was voor deze verdenking, antwoordde u dat u de reden niet goed kent, en dat ze [de Kameroense autoriteiten] zeggen dat u informatie doorgeeft, en dat u geen specifieke informatie daarover heeft (zie notities CGVS 1, p.19). Er werd u een derde maal de kans gegeven om uiteen te zetten om welke redenen Gilbert werd verdacht, en u stelde dat u deze vraag al had beantwoord, en u herhaalde dat ze u gewoon verdenken van het doorgeven van informatie aan de separatisten. **Echter, dient opgemerkt, dat deze antwoorden van u uitermate vreemd overkomen. Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud, had u immers aangegeven zich nooit te hebben geïnteresseerd voor de strijd van de separatisten (zie notities CGVS 1, p.17). U stelde immers dat u niet geïnteresseerd was in politiek, enkel in voetbal. Eveneens, stelde u nooit problemen te hebben gehad met de politie of het leger, gezien u geen crimineel was (zie notities CGVS 1, p.18). Gevraagd of Gilbert ooit politiek actief is geweest, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat hij met de moto mensen rondreed, en dat dergelijke motorrijders vaak verdacht werden van het doorgeven van informatie aan separatisten, omdat ze veel**

verplaatsingen doen (zie notities CGVS 1, p.19). Er werd u nog **een vierde maal** gevraagd om welke redenen ze u zouden verdenken, gezien u nog nooit met de [Kameroense] autoriteiten in contact was gekomen, en u antwoordde enkel – opnieuw ontzettend vaag – dat sommige mensen informatie geven aan de separatisten, en dat ze hem [Gilbert] gewoon verdachten van één van hen te zijn. U voegde eraan toe dat op dat moment de separatisten vaak het leger gingen aanvallen. De reden dat de autoriteiten ook u vervolgden, net als Gilbert, schrijft u toe aan het feit dat u en Gilbert zeer goede vrienden waren, en dat men u en hem altijd samen zag. **Het dient dan ook opgemerkt dat uw antwoorden op de aan u gestelde vragen compleet ontoereikend zijn. Dat u opeens verdacht zou worden van samenwerking met separatisten, terwijl u eerder nooit politiek actief was geweest, en nooit met de autoriteiten in aanmerking bent gekomen, gewoon omdat u een vriend was van een mototaxi – waarvan u eveneens niet weet of hij politiek actief was - is dan ook danig weinig aannemelijk en doet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Daarenboven dient opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw enige, vage, verklaring voor het feit dat u door de Kameroense autoriteiten verdacht zou worden van samenwerking met de separatisten – namelijk dat u Gilbert zijn beste vriend was, en jullie altijd samen werden gesignaleerd – fundamenteel ondermijnd wordt door de hierboven reeds gedane vaststellingen met betrekking tot uw verklaringen betreffende uw woonplaatsen in Kameroen, waaruit naar voren kwam dat u geenszins de waarheid sprak omtrent uw verblijfplaatsen in Kameroen. Immers, gezien uw verklaringen dat u in Kameroen nagenoeg steeds in Bamenda zou hebben gewoond, absoluut niet geloofwaardig bevonden kunnen worden, kan het evenmin geloofwaardig bevonden worden dat u met Gilbert zou zijn geassocieerd door de Kameroense autoriteiten, omdat jullie steeds samen gesignaleerd zou worden [in Bamenda en omstreken].**

Ten tweede, kan u beslist niet aannemelijk maken dat u 21 dagen bij deze separatisten heeft verbleven, en is het absoluut vreemd dat u geen enkel ander plan had om Kameroen te verlaten. U kent immers slechts twee namen van de separatisten uit het dorp Bafut, namelijk Ambe Howard, de leider van de groep (zie notities CGVS 1, p.23-24), en iemand die zichzelf Blade noemde – maar dit was slechts een bijnaam (zie notities CGVS 1, p.25). U stelde dat deze groep geen naam had, maar zich gewoon Amba-boys [jongens van Ambazonia] noemden (zie notities CGVS 1, p.24). U zei dat u elke dag andere gezichten zag (zie notities CGVS 1, p.27). Dit is op zich reeds uitermate weinig geloofwaardig. **Dat u geen andere namen zou weten van de jongens in deze groep, en ook niet zou weten bij welke onafhankelijkheidsstrijders zij waren aangesloten, terwijl u 21 dagen bij hen verbleef, is dan ook danig weinig aannemelijk.** Uit de COI Focus die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, komt immers naar voor dat er verschillende opstandige groepen aanwezig zijn in Engelstalig Kameroen, met verschillende leiders en doelstellingen. Het is dan ook uiterst merkwaardig dat deze groepering u niet zou hebben verteld hoe ze heten, onder welke leider ze streden, en met welk doel. Zeker gezien zij u **probeerden rekruteren** in hun groep, om eveneens voor hun doel te strijden (zie notities CGVS 2, p.28). Het is dan ook danig vreemd dat ze u nooit zouden hebben uitgelegd welk plan ze hadden en welke activiteiten ze uitvoerden (zie notities CGVS 1, p.29). U wist zelfs niet eens om welke redenen uw enige kennis in de groep, genaamd Blade, was toegetreden (zie notities CGVS 1, p.26). U wist niet of ze contact hadden met andere separatistische groepen in de buurt (zie notities CGVS 1, p.24). U had helemaal geen idee hoe de groep functioneerde. En u wist niet waar ze trinden, of waar ze hun wapens verborgen (zie notities CGVS 1, p.27). U wist niet van wie het huis was waarin u verbleef, en u stelde dat u niet kon vragen wie de eigenaar was. Er werd ook niet vergaderd in het huis waar u verbleef, en het enige wat u uiteindelijk – ontzettend vaag – kon aangeven, is dat het een soort kamp was. **Het dient aldus opgemerkt dat u hoegenaamd niets weet over deze separatistische groepering waarbij u - beweerdelijk - meer dan twintig dagen verbleef, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen bij deze groep te hebben verbleven alles behalve ten goede komt.** Uw onwetendheid is namelijk danig verwonderlijk, te meer omdat u – naast het feit dat u er meer dan twintig dagen verbleef én deze personen u uiteindelijk wilden rekruteren - een grote vrijheid bezat tijdens uw verblijf bij deze groep. Zo kon u gaan sporten en joggen in de buurt, gezien u het saai vond om steeds op dezelfde plaats te verblijven (zie notities CGVS 1, p.25). U stelde dat de groepering niets verwachtte van u, en dat u niets moest doen, want u was er nieuw (zie notities CGVS 1, p.29). **Er kan dan ook niet uit uw antwoorden worden afgeleid of u nu een gast was bij deze groepering, dan wel een gevangene.** Zo had een Chief u bij hen ondergebracht, stond u op goede voet met de leider van de groep, Ambe Howard, kreeg u een grote vrijheid en werd u gevraagd om zich tegen betaling bij hen aan te sluiten. Echter, aan de andere kant – en in schril contrast met het voorgaande – stelde u dat ze niet vergaderden wanneer u in de buurt was omdat u een spion kan zijn daar, en misschien kon u hun activiteiten voor de [Kameroense] militairen in de gaten houden (zie notities CGVS 1, p.27). Deze verklaringen zijn dan ook danig weinig aannemelijk. Dat deze separatistische groep u met grote vrijheid bij hen zou onderbrengen en u uiteindelijk geld zou geven om u te overtuigen om zich bij

hen aan te sluiten (zie notities CGVS 1, p.28), terwijl zij tegelijkertijd zouden denken dat u een spion bent (zie notities CGVS 1, p.27), is gewoonweg **niet geloofwaardig**. U stelde immers niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud dat de Chief alles had uitgelegd aan de separatistische beweging waarbij u verbleef (zie notities CGVS 1, p.29). Het kan dan ook niet worden ingezien om welke redenen ze dachten dat u een spion kon zijn, en – indien ze dit echt zouden denken – om welke redenen ze u dan wel zouden proberen rekruteren.

Ten slotte, bleek u – ondanks deze grote vrijheid – **geen enkel plan** te hebben bedacht om te ontsnappen van deze separatistische beweging, en Kameroen te kunnen verlaten. U stelde dat u er [bij de separatisten] gewoon heen gevlucht bent voor de eerste veiligheid, maar dat u geen deel van hen wilde zijn (zie notities CGVS 1, p.26). Gevraagd wat uw ideeën dan waren voor de toekomst, antwoordde u dat u het incident wilde laten kalmeren, en dan een manier wilde vinden om er weg te geraken, en daarover praatte u met de separatist Blade. Een **derde** maal gevraagd wat uw plan dan was, en hoe u dan aan de separatistische beweging zou ontsnappen, antwoordde u – danig merkwaardig – dat u contact had met uw broer L., en die raadde u aan een moto te nemen in het dorp [Bafut] en naar Nigeria te gaan. Opnieuw dient opgemerkt dat uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u een gevangene zou zijn van de separatisten, en dat u er diende te ontsnappen. Zo blijkt dat u een grote bewegingsvrijheid hebt, maar evengoed contact kan opnemen met uw familie. Uiteindelijk, bleek u in het kamp zelfs uw paspoort bij zich te hebben (zie notities CGVS 1, p.28). Dat u toevallig uw paspoort bij zich had op het moment dat u werd gezocht door de Kameroense militairen, deze bij zich had toen u naar de separatisten werd overgebracht, en deze uiteindelijk niet werd afgenomen, is een reeks van gebeurtenissen die op zich reeds zeer merkwaardig kan worden geacht. **Dat u – gegeven uw walging van deze separatisten (zie notities CGVS 1, p.24 en p.27) – niet eerder dacht aan vluchten naar Nigeria, is dan ook niet aannemelijk**. U werd dan ook geconfronteerd met deze bevindingen, en zodoende werd u gevraagd om welke redenen u niet eerder naar Nigeria vertrok, gezien u stelde dat er moto's ter beschikking waren (zie notities CGVS 1, p.27), en u antwoordde – opeens – dat u geld diende te hebben, en dat wilde verzamelen, en dat alles gemakkelijker werd wanneer het geld [dat de separatisten u hebben aangeboden om zich bij hen te voegen] kwam. Gesteld dat u toch niet op voorhand kon weten dat u geld in handen ging krijgen, en zodus een **vijfde** maal gevraagd wat u plan zou zijn geweest, antwoordde – opeens – dat uw broer [L.] geld voor u aan het inzamelen was. **Het dient echter opgemerkt dat u op geen enkele manier duidelijk kan omschrijven of u een plan had om Kameroen te verlaten, en wat dit plan dan wel zou zijn. Het lijkt alsof u uw verklaringen gewoon aanpast naarmate de aan u gestelde vragen zich opvolgden.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen. Er kan immers op zich geen geloof worden gehecht aan uw werkelijke verblijfplaatsen, persoonlijke achtergrond en de omstandigheden waarin u leefde in uw land van herkomst, Kameroen, voor uw komst naar België. Eveneens, werd geconcludeerd, dat aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten – indien er al een kern van waarheid in de door u geopperde gebeurtenissen zou schuilen – op zich absoluut geen geloof kan worden gehecht, vanwege uw onwetendheid, vaagheid en tegenstrijdige verklaringen. Daaruit volgt, dat evenmin geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de ontvoering van uw broer L. (zie notities CGVS 1, p.13), die zou zijn ontvoerd omwille van de diefstal van het geld van de separatisten dat u was aangeboden in ruil voor uw aansluiting bij hen (zie notities CGVS 1, p.14-15), en uw verklaringen nog steeds telefonisch te worden bedreigd door de separatistische groepering die u heeft bestolen, sinds uw aankomst in Europa (zie notities CGVS 1, p.29). U heeft echter geen enkele van deze berichten bewaard of neergelegd in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, gezien u ze op aanraden van uw psycholoog zou hebben gewist (zie notities CGVS 1, p.14-15). Dat uw psycholoog u zou aanraden dergelijke berichten te wissen, zonder ze [of kopieën ervan] neer te leggen tijdens uw procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming, en dat u uw psycholoog daarin blindelings zou volgen, is dan ook absoluut niet aannemelijk."

Verzoekers verweer dat hij weet dat anderen ook "geld hebben gekregen bij de separatisten" en de verwijzing naar zijn psychologische situatie kan niet aangenomen worden als concreet verweer of dienstige weerlegging ten aanzien van de voorstaande omstandige motivering waaruit de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen blijkt. Deze motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven onverminderd overeind.

3.7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft is verweerder van oordeel dat uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "*Engelstalige crisis*".

Uit de informatie blijkt dat er fundamentele verschillen bestaan tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Verweerder wijst er voorts terecht op dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

In casu is verweerder terecht van oordeel dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Verzoeker betwist in het verzoekschrift de mogelijkheid niet van een intern vestigingsalternatief in Franstalig Kameroen. Evenmin voert hij argumenten aan die het veilig of redelijk karakter van dit intern vestigingsalternatief weerleggen of ontkrachten. Bijgevolg blijven deze vaststellingen onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS